

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

UPPSALA
UNIVERSITET

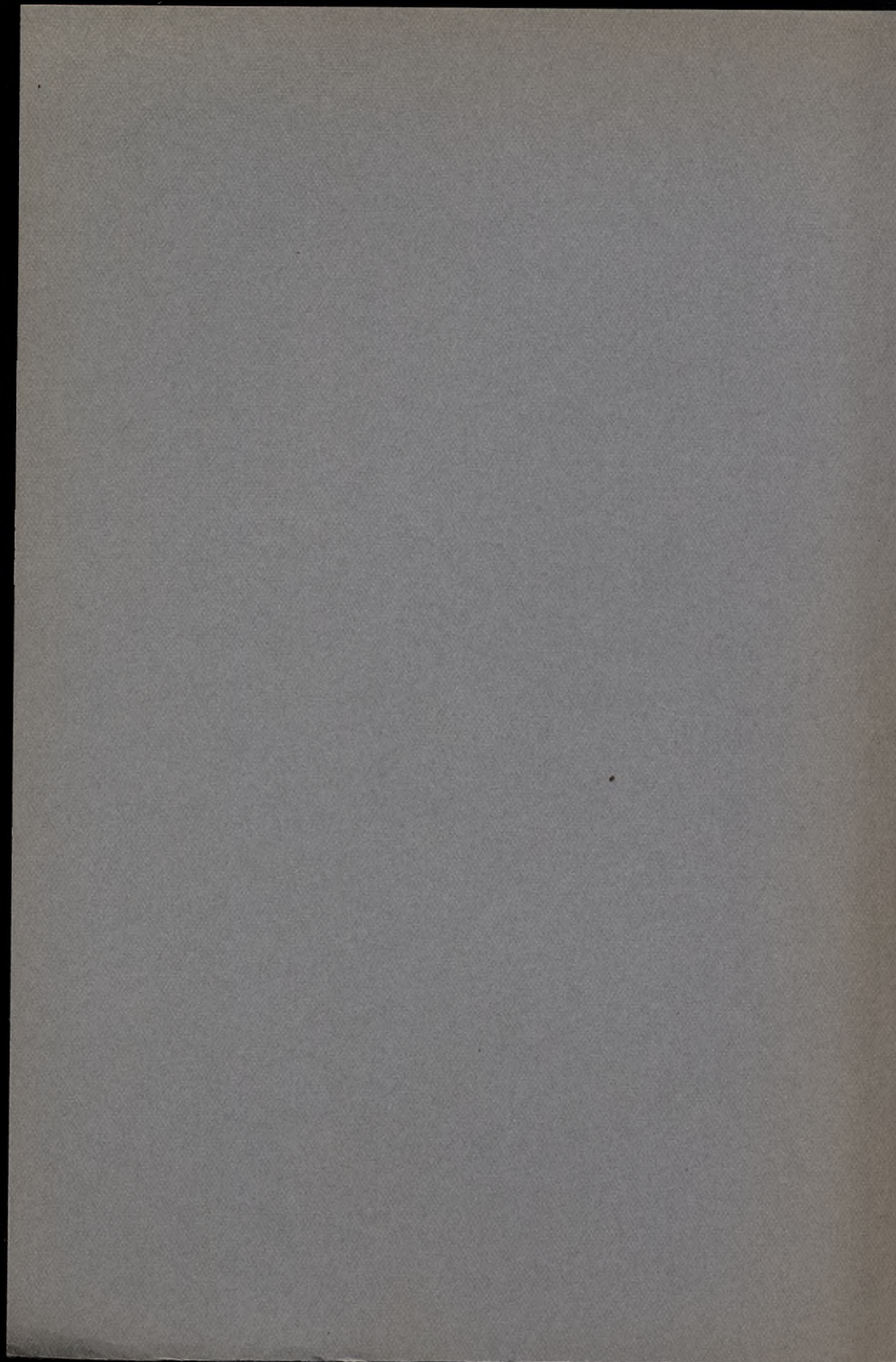
(K) Liff
L.

Arlin, J. O.

Spitens rekningar

1887.

(No.) Lits.
Su.

Spritens verkningar.

Nyktterhetspoem

af

J. O. Ahlin.

ENKÖPING 1887.
TRYCKT HOS P. J. EDHOLM.

*
No. 41
29

Der sutto två gubbar i snuskiga vrån
På krogen och nickade sakta.
Det fanns ej mer pengar, det var ingen vån
Att tiggande krögarn uppvakta.
Nu mörker det var, hvart de spejade hän,
Och maktlösa voro de i sina ben.

De sutto der länge med stirrande blick
Och kunde en lösning ej finna
På gatan att bli i sitt vanliga skick
Att målet till dödfull upphinna.
Ty målet och uppgiften var ju för dem
Att supa och ej kunna röra en lem.

Men klockan slår elfva. — "Ut, hambusar, nu,
Ty krogen skall stängas för dagen".
Så talar till dem denna "hyggliga fru",
Som vaggar emellan fastagen.
Med högstegen hand hon i kragen dem tar,
Och gubbarnes "utgång" blir enkel och snar.

"Farväl med vår lycka", så snörflade en,
"Nu slutet på dagen vi hunnit;

Ack, hade jag blott något stadiga ben,
Tills ladan der borta jag funnit.
Det skall väl bli morgon åter en gång,
Fast natten "på sukten" blir ödslig och lång."

I höet i ladan de nedfölla tungt,
Och dvalan de arme omfamnar.
I drömmen de minnas, då hjertat var ungt
Och lycka och ro hos dem hamnar.
Då började qvalen och "dille" dem grep,
De skreko och ropade bara på rep.

Gestalterna vexlade för deras syn,
Förfärliga spöken de sågo.
Än sväfvade andarne kring dem i skyn,
Än sjelfva i afgrund de lågo,
Och vausinnet grep dem, de rusade opp
Och styrde langs vägen sitt spöklika lopp.

Så verkar det gift, som ett skötebarn är
För dem, som oss styra osh råda.
Af eländets höjdpunkt man ingenting lär,
Man tillståndet icke vill skåda.
Man frestelsen ökar till svaghetens fall,
Men synden, ej hejdad, dock hämnas sig skall.

Hvad skall det väl blifva till slut af det land,
Som vattnas af eldvattensflöden?

Ack, eldvattnet upplöser ju alla band
Och skänker blott sorgen och döden.
Ja, vansinnet griper till slut en nation,
Som lefver och rör sig i eldvattenströmen.

Vi fordra en lag, som befriar oss från
De giftiga, dödande floder.
Vi fordra en lag, som ej längre är hän
Emot hvarje lidande broder.
Vi fordra en lag, som på kristelig grund
Gör samhället kristligt och människan sund.

1001850782

